

Лекција 10
за 5
септември
2026 година

АВТЕНТИЧНАТА ХРИСТИЈАНСКА СЛУЖБА

**„Измачувани сме од сите страни, но не сме здробени;
збунети, но не очајни; гонети, но не напуштени; поразени,
но не уништени. Секогаш ја носиме во нашето тело смртта
на Исус, за да може и Неговиот живот да се открие во
нашето тело.“ (2. Коринќаните 4:8-10)**

Кој рече дека животот на еден пастор е удобен? Служителите на евангелието носат голема одговорност, а нивните напори не се без опасност.

Љубовта кон душите што пропаѓаат и нежната грижа што тие мора да ја пружат за да ги одржат и изградат оние што веќе го прифатиле евангелието, е она што ги разликува вистинските проповедници од гладните волци.

Кога црквата соработува со своите свештеници и прави одлучувачки промени во својот начин на живот, таа станува елемент на помирување што им дава утеха и радост на сите.

ДЕЛАТА НА ПАСТОРОТ

Надлежните министри.

Ризиците од министерството.

ДОЛЖНОСТИ НА ЧЛЕНОВИТЕ

Амбасадори на поморување

Повикот кон светост

РЕЗУЛТАТ НА ЗАЕДНИЧКИ НАПОР

Утеха и радост.

ДЕЛАТА НА ПАСТОРОТ

НАДЛЕЖНИ МИНИСТРИ

„Вие сте нашето писмо, напишано во нашите срца, кое го познаваат и го читаат сите луѓе“ (2. Коринќаните 3:2)

Некои работи не се менуваат многу со текот на времето. Писмата за препораки сè уште отвораат врати денес, исто како што било во првиот век. Дали на Павле му требало писмо за препораки за да биде прифатен од црквата во Коринт? (2. Коринќаните 3:1)

Тој го поседуваше најдоброто писмо за препорака што можеше да се најде: самите Коринтјани (2. Коринтјаните 3:2). Нивните срца беа преобразени со Божјата благодат, преку проповедта на апостолот и неговите соработници (2. Коринтјаните 3:3).

Павле и неговите помошници беа „способни слуги на новиот завет“ (2. Кор. 3:6). Славен завет, напишан од Духот во срцето за вечен живот.

Но некои следеа друг завет, оној за спасение преку делата на Законот запишани на камен, што ги спречуваше да ја согледаат славата на благодатта (2. Кор. 3:7-9).

РИЗИЦИТЕ НА МИНИСТЕРСТВОТО

„Заради сето ова страдаме заради вас, та како што благодатта изобилува преку се повеќе и повеќе луѓе, така благодарноста да се прелева за слава Божја.“ (2 Коринќаните 4:15)

Павле ги разбирал и ги поднесувал ризиците од службата. Но, тој знаел дека овие ризици се исплатливи и ги поднесувал од љубов кон луѓето на кои им дал можност да постигнат спасение (2. Кор. 4:15). Покрај тоа, тој имал уверение за божествена помош (2. Кор. 4:7-9):

Ние сме...

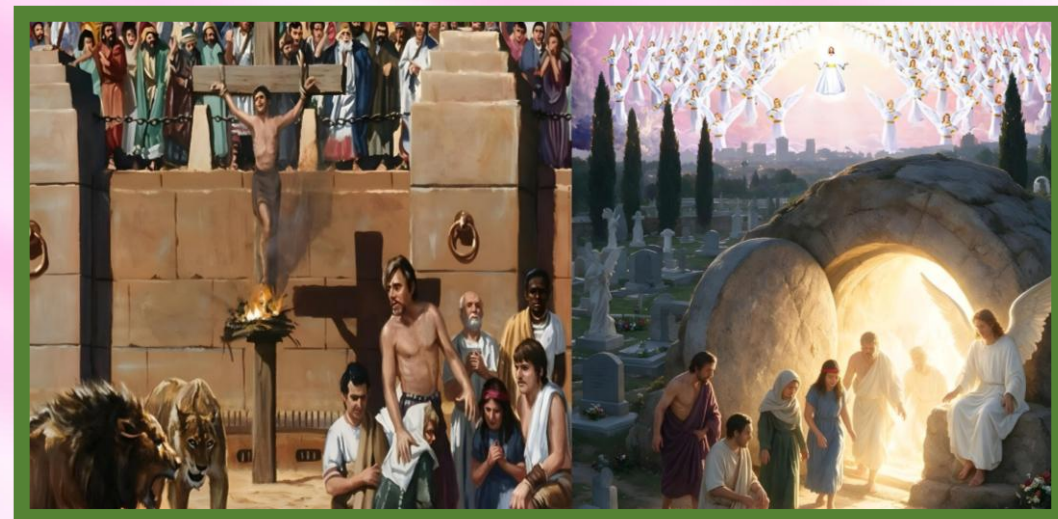
- Проблематичен
- Во неволја
- Прогонувани
- Соборен

Но...

- Не е вознемирен
- Не е очаен
- Не е напуштен
- Не е уништено

Евангелието се проповеда преку слаби луѓе, за славата да му припаѓа само на Бога.

Страдањата се „лесна и моментална мака“ во споредба со „преголемата и вечна тежина на славата“ што ќе ја добиеме на денот на воскресението (2. Кор. 4:14-18).

ДОЛЖНОСТИ НА ЧЛЕНОВИТЕ

АМБАСАДОРИ НА ПОМИРУВАЊЕ

„Сето ова е од Бога, Кој нè смири со Себе преку Христос и ни ја даде службата на помирувањето.“ (2 Коринќаните 5:18)

Движечката сила што треба да го управува животот на црквата (и на секој член) е оваа: „Љубовта Христова нè тера“ (2. Коринќаните 5:14). Од што се состои оваа љубов и на што нè тера да правиме?

Христос го даде својот живот од љубов. Ова нè принудува да живееме за Него (2. Коринќаните 5:14-15).

Христос нè направи нови созданија. Ова нè обврзува да го оставиме нашиот стар живот зад себе (2. Кор. 5:17)

Христос нè помири со Бога. Ова нè обврзува да бидеме амбасадори на помирувањето (2. Кор. 5:18-20).

Затоа, љубовта Христова нè води кон радикална промена во животот. Живеењето на љубовта Христова нè води и да ја споделуваме таа љубов со другите, поттикнувајќи ги да ја прифатат пораката на надежта: „Помирете се со Бога“ (2. Кор. 5:20).

ПОВИКОТ КОН СВЕТОСТ

Повикот за светост влијае на секојдневниот живот и на свештениците и на членовите:

Издржи ги тешкотиите (2. Кор. 6:4-5)

Да се донесуваат плодови на Духот (2. Кор. 6:6)

Да бидеме вистинити и праведни (2. Кор. 6:7)

Цврсто стоење во секоја околност (2. Коринџаните 6:8-10)

Отворање на нашите срца кон другите (2. Кор. 6:11-13)

Да се одвоиме од штетното влијание на неверниците (2. Кор. 6:14-15)

„Затоа, драги пријатели, бидејќи ги имаме овие ветувања, да се очистиме од сè што го осквернува телото и духот, усовршувајќи ја светоста од страхопочит кон Бога.“ (2 Коринџаните 7:1)

Комбинирајќи различни пасуси од Стариот завет, Павле го сумира повикот за светост и неговите последици (2. Кор. 6:16-18):

Повикан

- Излези од местата на гревот
- Одделете се од грешниците
- Не допирајте го она што е нечисто

Последици

- Ќе живеам со вас
- Ќе бидам ваш Бог
- Вие ќе бидете мој народ
- Ќе ве примам
- Ќе бидам ваш Татко

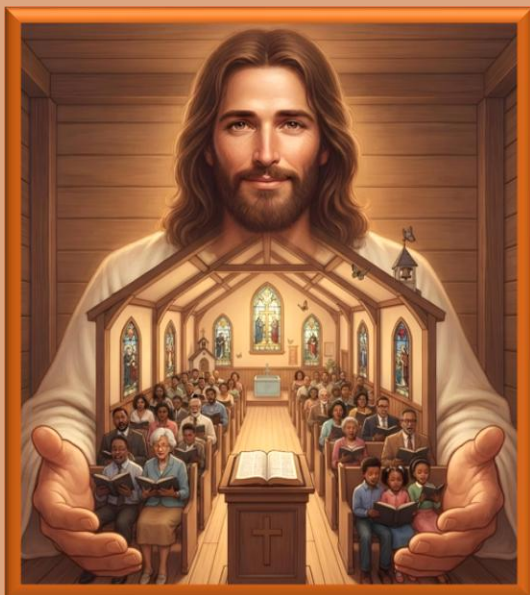
РЕЗУЛТАТ НА ЗАЕДНИЧКИ НАПОР

УТЕХНОСТ И РАДОСТ

„Имам голема доверба во тебе и многу сум горд на тебе. Во сите наши страдања сум многу охрабрен и полн со радост.“ (2. Коринќаните 7:4)

И покрај проблемите со кои се соочувал, Павле бил пресреќен (2. Кор. 7:4). Што ја предизвикало оваа радост?

Павле им напишал остро писмо на Коринтјаните, кое ги растажило (2. Коринтјаните 7:8). Но, таа тага ги довела до покајание (2. Коринтјаните 7:9-10). Ова предизвикало целосна промена во нивниот однос со Павле и еден со друг (2. Коринтјаните 7:11-12).

Така, сите имале утеха. Тит, Павловиот придружник, бил утешен (2. Коринтјаните 7:7). Павле бил утешен со доаѓањето на Тит (2. Коринтјаните 7:6). Коринтјаните биле утешени, што му донело утеха и на Павле (2. Коринтјаните 7:13).

Но Павле не си припиша никаква заслуга за тоа. Ако пасторите и членовите можат да уживаат во радост и утеха, тоа е затоа што Бог „ги утешува смирените“ (2. Кор. 7:6а).

„Службата значи служба, а на оваа служба сме повикани. Го обесчестува Бога ако некој избере живот на самозадоволство. Браќа и сестри мои, дали разбирате дека секоја година илјадници души пропаѓаат, умирајќи во своите гревови затоа што светлината на вистината не им го осветлила патот?...

Има големо дело што треба да се направи во нашиот свет. Мажите и жените мора да се преобратат, не преку дарот на јазици или преку правење чуда, туку преку проповедањето за Христос распнатиот. Зошто да се одложува напорот за подобрување на светот?“

Е. Г. В. (Размислувајќи за Исус, 30 август)